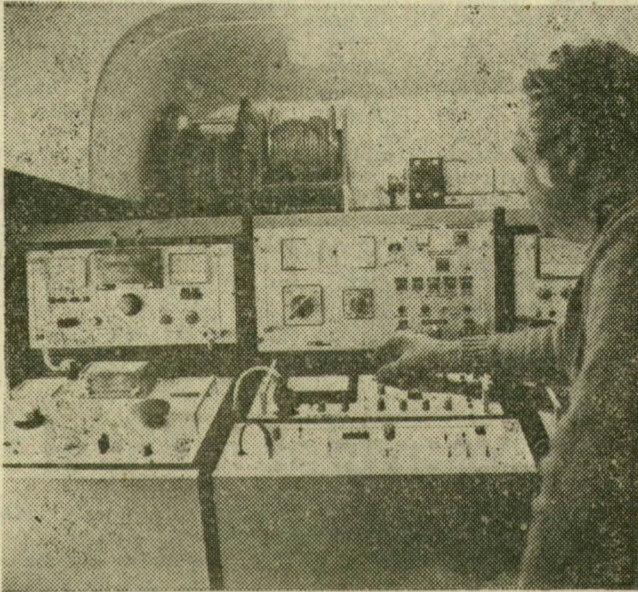

Korszerű kábelvizsgáló

Somogyi Károlyné felvétele

— Kell egy kis áramszűnet... — persze csak a tréfás, félbemészó dalocskában. Nem hisszük el, hogy igazából bárkinek is hiányozna. Az üzemműködés gyors és pontos földelésére egy korszerű, NSZK-gyártmányú kábelvizsgáló kocsit vásárolt a DEMÁSZ, ennek segítségével az újonnan lefektetett kábelek üzembe helyezése előtt megállapíthatják, hogy az elvégzett munka és a felhasznált anyag kifogástalan-e. Centiméterre pontosan felderítik a régi kábelek sérülését, hibáját is, s ezzel kevesebb útfelbontással és kereséssel javíthatnak. Képzőnkön: Varró László technikus, mérésvezető a gépjármű belsejében elhelyezett műszereket ellenőrzi

A munkapadtól a vezérigazgatóig

A tudomány és a gyakorlat

Olvasom a vitafórumon megszólalt vezetők véleményét a vezetés és a szervezés sokrétűségéről, kapcsolatairól, sebezhető pontjairól. Ezek kapcsán felsorakoznak bennem mindazok a rendezvények, amelyeket az MTESZ és tagyesületei az elmúlt öt-tíz évben e témakörökben tartottak a legkülönbözőbb szakmák képviselőinek, felismerve azt a rendkívül fontos jelenséget, hogy a gazdaságpolitika és a műszaki haladás elválaszthatatlanok egymástól, ha a legfontosabb feladatnak az anyagi termelés minél gyorsabb ütemű növelését tekintjük. Az intenzív jellegű gazdasági növekedés a munka társadalmi tevékenységének emelését követeli meg, úgy, hogy a termék- és termelészerkezetet az adott követelményeknek megfelelően korszerűsítsük a termelőkapacitások jobb kihasználásával, az exportpiacra a mennyiség-minőség-megbízhatóság jegyében való helytállással, az importhelyettesítéssel, a tayloros anyaggazdálkodással. Mindezek és az itt fel nem sorolt követelmények biztos bázisa az üzemi (a vállalati) demokrácia, a vállalati belső mechanizmus folyamatos korszerűsítése, a vezetés színvonalának emelése, sok esetben csak jobbitása, és összességében a munkakollektívák hatékonyságának növelése. A gazdaság termelőerőinek dinamikus fejlődéséhez a műszaki-tudományos haladás eredményeit bátrabban és tudatosabban kell alkalmaznunk, és az is szervezési kérdés, hogy megteremtjük mind a népgazdaságban, mind az adott munkaterületen a befogadási készséget, amely objektív és szubjektív elemekből épül fel.

Tehát a szervezés és a vezetés terén van mit tenni, és ezt a kettős, de egység tartozó permanens feladatkört nem lehet „lerágott csont”-nak tekinteni. A mai polarizált világ és benne konfliktusai a nyersanyagokban és energiahordozókban szükségessé idéztek elő. Az

ennek nyomában járó ár- és költségrobbanás bizonyos mértékű elhárításában jobbra csak a szervezés eszközei segíthetnek rajtunk. Hogy mennyire így van, nemcsak mi mondjuk, hanem olyan vezetők nyugati fejlett ipari államok vezető gazdasági szakemberei is, mint az NSZK-é.

Miért vagyunk hajlamosak negatív véleményt alkotni, már a szervezés szó hallatán is? Azért, mert egy-egy nyilatkozat, tanácskozás, előadás után, amely erőteljesen szorgalmazta a szervezés fontosságát, mindig valakire, valaki másra vártunk, magunk helyett. Sokszor egy-egy kérdést ismételtel fel kellett vetni, hogy egy kicsit előre is lépünk. Így még a kampányfeladatokat is csak késve oldottuk meg, pedig a szervezés nem lehet kampanyyszerű, hanem permanens feladat, állandó jellegű és önálló, külön kategóriának kell tartanunk a gazdasági élet minden területén. Alkalmazása ott kezdődik, amikor egy gazdasági egység felépítését kialakítjuk, majd meghatározzuk működésének rendszerét, és folytatódik a kötelesek teljesítésének megkövetelésével, az ellenőrzéssel, továbbá a felelősség érvényesítésével. A szervező munka tehát általános időben és térben, és nemcsak bizonyos tennivalókra korlátozódik, mert az egymásra halmazódó teendők nélkülözhetetlen láncszeme.

Való igaz az a megállapítás is, hogy egyes vállalatok a munka- és üzemszervezés korszerűsítését sem hajtották végre a követelményeknek megfelelően. Ezeket a területeket tehát a szervezés fejlesztése és tökéletessége különösen indokolt, de nem valami általános recept szerint, nem általánosságban és nem elvileg, hanem konkrétan, az adott helynek megfelelően, a feladatkörökre bontott szükséges tennivalók szerint.

A szervezés és vezetés szép eredményéről hozhatunk ugyanakkor elismerésre méltó példákat is, és nem

Országos tanácskozás

A szocialista hazafiság és a gazdaság címmel kétnapos országos tanácskozás kezdődött pénteken Egerben. 1967 óta ez a tizedik hasonló rendezvény a városban, ahol minden alkalommal a szocialista hazafiság egy-egy időszaki témakörét vitatják meg.

A városi tanács dísztermében Varga János Eger tanácselnöke köszöntötte a tanácskozás mintegy 200 résztvevőjét, majd Molnár Béla, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának titkára, a tanácskozás elnöke mondott megnyitóbeszédet.

Ezt követően Nyers Rezső, a Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaságtudományi Intézetének igazgatója tartott vitaindító előadást „Szocialista hazafiság — gazdaság” címmel.

Az előadást követően megkezdődött a vita.

A kétnapos tanácskozáshoz több rendezvény kapcsolódik Egerben: pénteken a Dobó téren katonai technikai bemutatót rendeztek, a városi tanács aulájában pedig kiállítás nyílt a Zrínyi Katonai Kiadó kiadványaiból.

(MTI)

A Délmagyarország vitafóruma

Gyengeségeink

Mindenkinek akad gyengesége. Még társadalmunknak is. Viszont — ezt Lázár György az országgyűlés őszi ülészakán beszédében is belefoglalta: ...nincs olyan nehéz feladat, amit meg ne oldhatnánk olyan nehéz helyzet, amin úrrá ne lehetnénk, ha van bátorságunk szembenézni a valósággal. Közte saját gyengeségeinkkel is, ha megosztjuk a néppel...”

Szemmel is mérhető a fejlődés a mezőgazdaságban. A megosztott öröm, a közösen vállalt gond tetten érhető a gazdaságok összefogásában. Ugyanígy tapinthatók ki a gyengeségek is. Ha nem így lenne — rossz lenne. Gonosz gondolat föltételezni, hogy ha elindul a verki, az megállás nélkül jár, mint az örökmozgó. Időközben „kifogy belőle a szusz”, elkopik az alkatrészt, újulása szükségeltetik. Ha nem így történik, azonnali előbukkannak gyengeségeink.

Ilyenkor — jó szerelő módjára — fogjuk a szerszámotástkát és belenézünk a gépezetbe. S általában meg is találjuk a hibát: rájövünk egy-egy gyengeségre. Így cselekedett a párt Központi Bizottsága is, amikor — évekkkel ezelőtt — aianlotta a gazdaságoknak: alakítsanak termelési körzeteket a jobb, az összehangoltabb munkára. Dominálion a táj jellege, határozza meg a gazdálkodást a föld minősége, s olyan fajta közösségek legyenek, ahol a jó rutinnak, a begyakorlott módszernek zöld az útja.

A termelő: a szakszövetkezetek, az állami gazdaságok — a területi szövetségek szorgalmazására — éltek a lehetőséggel. Segítették egymást tanáccsal, gépekkel. Csongrád megyében 14 kisebb közösség — hivatalos nevén mikrokörzet — alakult. A szeptemberi és a járásbeli gazdaságok sem maradtak távol, belekanaszkodtak a segítő kézbe. Több helyen látványos eredményeket értek el. Például a balástvátiak, a pusztaszeriek, a cseleleiek, a kisteleiek hírnevesen közösködtek — ezt jelentésekben is olvashatjuk lényen-nvomon. Ekvütt arattak egymást segítve hordták be az őszi termést közös telepítésbe fogtak.

Nem mintha ezt nem tették volna eddig hivatalos forma nélkül is, mégis előnyökkel járt az ezveztetett munka. Nem legényegesebb — de igen figyelemreméltó — hogy némely térszben kiütözköztek a gyengeségek. A szomszédolni járó traktorok maguk zsebében érezték az ésszerű szervezés előnyét és a hanyagság hátrá-

nyát. Volt idejük, alkalmuk a közös munka során véleményét cserélni. Következtéseket vonhattak, párhuzamot állíthattak két gazdaság dolgai között. Elesebben előrajzolódtak a gondok a hibák.

A két kisteleiki térsz két traktorosa például egymás mellett dolgozott egész nap, mindketten tárcsáztak, gépük márkája is egyezett — mégis az egyik majdnem ötven forinttal keresett többet a másiknál. Hasonló példák sorolhatók Mórahalomról, Szegedről, Bördányból és máshonnan is.

Semmi nem marad titokban. Az emberek egymás között keresni, kutatni kezdték a bajok okát. Arra mindenestre azonnal rájöttek: a két szövetkezet nem fizet egyformán, s ennek eredője, hogy másként bának a pénzzel az egyik, s másként a másik. Nem nehéz megmondanunk — bár más összetevője is van — ott gazdálkodnak okosan, ahol megbecsülik, kifizetik tisztességgel a traktorost, a sofőrt, a gyalogmunkást. Az sem kizárt, hogy egyik helyen alaptalanul srófolták magasra a bért, és a másikon a teljesítmény értékében fizetnek. A traktorosok kiderítették, s maguk között meg is vitatták a dolog lényegét, s tudástól, fölkészültségtől függően — meg is találták a lehetséges megoldást.

Maga az, hogy megismerték a szomszédot — előny — emberformáló tényező. Hogy véleményét cseréltek, elemezték helyüket a gazdaságban — mérhető eredmény. Ha még esetleg javaslatokat is adtak és fogadtak — az már előremozdító tett. A gyengeségeink elleni küzdelem egyik formája. És netán, ha gondolataikat elmondják a vezetőségeknek, meggyőzik vele tagtársaikat — az már továbblépés. Sőt, ha a vezetőség meghallgatja és figyelembe is veszi — akkor már társadalmi haszon.

Az is biztos, ha bátran szembenéz a térsz vezérkara a saját gyengeségeivel — legyen az éppen zsebbevágó is — előbb-utóbb megtalálhatja a jóra vezető utat. Természetesen ehhez az is szükséges, hogy akinek, vagy akiknek a kezében a kormánypálca van, tudják és értik is a dolgukat. Legyenek korrektek a mások és a maguk munkájának megítélésében. Talán nem is ördögnek cseleket, ha idejében fölsmerik gyengeségeiket.

A tagok véleménye sokat segíthet. Mint ahogy az eddig eltelt jó pár esztendő is bizonyította, a gyengeségeket észrevéve, a hibákat javítva — új erőre kaphatunk.

M. T.

Népfrontválasztások

Szenvedélyes szőregiek

Oly sok papírhoz tapadt, fűzű beszámolót viseltem megadó türelemmel a majd évtizedes pályafutásom alatt, hogy „szónoklatvédő” reflexeim nem egykönnyen engednek fel, hacsak nem érzem meg az első két mondat után a világos kifejezésre törekvés erejét. Szőregen egy-csapásra elmúlt minden féltelmem, amikor Vincze Lajosné titkári beszámolójába kezdett, s szakmájához méltóan matematika-tanári rendszerességgel felépítve ismertette, mi mindent végeztek öt év alatt a szőregi népfőnt-aktivisták.

A településfejlesztés érdekében tett erőfeszítéseiket jól példázza, hogy tavaly 11 millió forint értékű társadalmi munkát szerveztek, melynek

kezélfogható bizonyítékát jeleníti a több mint 15 ezer méter betonjárda, a 400 méter kockaköves út, a közel 20 ezer négyzetméternyi virágágy, amely a szőregi utcákat kezük nyomán szebbé, otthonosabbá teszi, s az a 31 és félezer négyzetméter felületű árok, melyet megszabadítottak vízakasztó torlaszaiaktól. Adatok sorát lehetne még láncbafűzni, hogy érzékeltessük a körzeti népfőntbizottság aktivitását, ám a terjedelemben kevés lenne, hiszen a párt politikájának hétköznapi tettekre váltásáért és a lakosság mozgósításáért a legkülönbözőbb területen elismerésre méltó tettek Szőregen. Folytathatnám okos címszavakkal, mint infrastruktúrális fejlesztés, településhigiénie, környezetvédelem, de a vitára gondolva hamisnak éreznék mindenfajta emelkedett kategóriát előcibálni, hiszen ott ugyan-ezekről volt szó kimondatainul is — csak éppen „földközilibb” aspektusból. Szenevedélyesen.

Hogy például mind igaz és mind szép, amit elmondtak a segítőkészségről, de azt már nekünk (a közösségnek) kell kimondatainul is — csak éppen „földközilibb” aspektusból. Szenevedélyesen.

Hogy például mind igaz és mind szép, amit elmondtak a segítőkészségről, de azt már nekünk (a közösségnek) kell kimondatainul is — csak éppen „földközilibb” aspektusból. Szenevedélyesen.

Hogy például mind igaz és mind szép, amit elmondtak a segítőkészségről, de azt már nekünk (a közösségnek) kell kimondatainul is — csak éppen „földközilibb” aspektusból. Szenevedélyesen.

Hogy például mind igaz és mind szép, amit elmondtak a segítőkészségről, de azt már nekünk (a közösségnek) kell kimondatainul is — csak éppen „földközilibb” aspektusból. Szenevedélyesen.

Mások arról dohogtak, milyen ellentmondásos az utcaépítés úgy, hogy itt virágágyásokat ápolnak, nem messze pedig illegális személtelpeppé változtatják az árkot — amelyet másutt epp emiatt hiába tisztítanak, mert a víz odagyúlva a lelkiismeretes árok tisztítót fenyegeti előntessel. Aki viszont — maga is tudván, hogy szabálytalanságot művel — kor alá rejti az összesített hulladékot, zacskóba, rongyba bugyolált döglött csirkét, azt mondja: hová dobjam, ha egyszer nincs hová? Egyszerűen nincs megnyugtató módodon megoldva Szőregen a szemétszállítás, -tárolás. Így aztán csak a jó szándék segít — de lehetőség híján az is csak jó szándék marad.

A tájkozatlan idegen az is vélhette volna a csütörtök esti gyűlésen, hogy vízügyi tanácskozás kellős közepére csöppent. Az ok: alig akadt hozzászóló, aki ne átkozta volna az eldugult átereszekeket, a rosszul működő vízelvezető rendszert, s ne panaszkodott volna az eső idején tóvá váló szőregi központonról, s egyes utcákról.

A tapsokkal aláfestett vehemens szónoklatokat hallva eszembe jutott: ha az a víz is úgy folya el, mint azon az estén a jobbított szándékkal áradó szó, Szőreg lenne a legszárabb városrész. De ne engedjünk tovább a szőregi indulatoknak, s közzöljük, hogy „a település életét érintő kérdések megvitatása után” a jelenlevők megváltották az új népfőntbizottságot. Elnöke Meggyesi Sándor, alelnöke Vincze Lajosné, titkára Szeles Sándor né lett.

I. Zs.

TESZÖV-elnökségi ülés

Csongrád megyében 18 térsz és 7 szakszövetkezet gazdálkodik gyenge homokon, 10 aranykoronás földön. Főleg szőlőt, gyümölcsöt és újabban burgonyát, paradicsomot termesznek. A termelőhelyi, tájkörzeti adottságoknak megfelelően változtatták a gazdálkodás menétén. Mindezt — tegnap, pénteken a vásárhelyi Rákóczi Tsz-ben tartott — TESZÖV elnökségi ülésen állapították meg. A szövetkezetekben a megyei átlagnál jobban — 10 százalékkal — növekedett az üzemi termelési érték. A szakszövetkezetekben két és félszeresére nőtt a nyereség. Az elmúlt években csaknem 150 millió forintot kaptak

fejlesztésre a gyengébb termelőhelyi adottságú kategóriába sorolt szövetkezetek. Ez megteremtette 220–250 millió forint értékű beruházás alapját. Segítség volt még a gazdaságoknak, hogy évente 50–70 millió forint úgynevezett költségterítéses árkiegészítést kaptak a szerződéssel értékesített termékekért. A vetésszerkezet módosítása a fejlesztési támogatás révén csaknem 350 millió forinttal növekedett a termelési érték. Másfél ezerrel több szarvasmarhát, négyezerrel több juhot tartanak most a homoki termelőszövetkezetek, mint a negyedik ötvenes évben.

A testület ülésén részt vett és felszólalt Lehoczki Mihály, a TOT főtitkárhelyettese is.